

[Wilhjelm]

Et særlig interessant punkt i lyset af, at det er de radikale, der er med til det, er kulturområdet. For ganske få dage siden hørte vi for jeg ved ikke hvilken gang de radikales kulturpolitiske ordfører bedyre, at de aldrig ville være med til nedskæringer på kulturen i en krisetid, at de altid ville være til rådighed for merbevillinger. Den dag drejede det sig om en merbevilling på 2 mill. kr. Det, de radikale går med til i det, vi i dag behandler, er nedskæringer på kulturområdet, der er fire gange så store som det, den radikale ordfører lovede forleden dag at han ville være med til at give i merbevilling. Det drejer sig dels om teatertilskuddene, dels om, som fru Ingerlise Koefoed sagde, at nu skal man for første gang til at betale for kulturarrangementer på bibliotekerne, foruden at man vil begrænse åbningstiden for bibliotekerne. Der er de radikale med til nedskæringer. Så kan de nok så meget sige, at de har fået det og det pillet ud.

Jeg synes, det er vigtigt at slå fast, at de radikale ikke skal bedømmes på, hvad de har fået pillet ud af et eller andet makabert udspil fra en regering, for dette kunne ikke gennemføres uden de radikale. De radikale befinder sig i en position, hvor de skal bedømmes på det, de rent faktisk gennemfører. Det, de her er med til at gennemføre, ville ikke kunne gennemføres uden dem.

#### Tinning (VS):

Jeg skal gøre nogle bemærkninger om, hvad det så er, der faktisk bliver gennemført, dels på socialområdet, dels på uddannelsesområdet.

Det, der sker på daginstitutionsområdet og dagplejeområdet, er jo noget af det, der har været meget centralt i disse runder. Det er rigtigt nok, at priserne ikke ryger sådan i vejret, som regeringen havde lagt op til, men der bliver dog lagt op til, at betalingen for fritidshjem skal stige fra 25 pct. til 35 pct. af driftsudgifterne. Sagt på en anden måde: en 40 pct.s prisstigning på fritidshjem – med de radikales støtte. Der bliver lagt op til en resourcebegrænsning, som det hedder, på området. Det vil sige flere børn i daginstitutionerne, og det vil sige dårligere forhold for børnene i daginstitutioner og under dagpleje. Der sker også det, at der bliver lavet et igangtættelsesstop.

På kontanthjælpsområdet, som er en af de store sager, der for tiden ligger i socialudvalget, er der ikke meget mere at lave i socialudvalget, idet det radikale venstre og det flertal, der i øvrigt er, for længst har lagt sig fast på, hvor mange penge der skal spares, og man har også lagt sig fast på hovedprincipperne for de besparelser. Det er rigtigt, at socialudvalget har fået lov til at sidde og fedte rundt med, om vi kan finde nogle detaljer, vi vil gøre anderledes – forudsat, at vi fortsat kan sørge for, at kommunerne skal spare omkring 270 mill. kr. alene på kontanthjælpsområdet.

Det er besparelser, der består i, at man skal have sænket niveauet for den almindelige hjælp til mad og til tøj med 250 kr. om måneden. Det er besparelser, der består i, at der skal gives mindre, når det drejer sig om hjælp til sygebehandling og til medicin under bistandslovens § 46. Og det er nedskæringer, som består i, at når man har været 9 måneder på den såkaldte forbigående hjælp, så skal man opgives, så skal man over i en særlig kategori. Man siger: dér har vi nogle folk på bistandshjælp, som ikke kan få pension, og derfor giver vi dem det, der hedder varig hjælp; vi foretager os i øvrigt ikke noget som helst i forhold til dem, de skal bare gå der, de skal bare have nogle penge. Det er jo praksis ude i kommunerne, når det drejer sig om behandling af folk på varig hjælp. Der er i dag omkring 10.000 personer i den gruppe. Når dette bliver gennemført med de radikales støtte, kommer man op på at flytte i hvert fald 35.000 flere familier derover, og det kan meget vel være både 40.000 og 45.000. Det betyder sådan noget som, at en enlig med et enkelt barn skal klare alle udgifter for 4.500 kr. om måneden.

Hvad der er særlig rystende – specielt når det drejer sig om noget, de radikale er med til at gennemføre – er børnenes forhold i denne sammenhæng. Hvis man ser på, hvem der får den kontanthjælp, man nu begynder at skære i, vil man se, at chancen for at ramme en småbørnsfamilie er tre gange større end chancen – hvis man kan bruge det udtryk – for at ramme enlige. Det overgreb, man i dette tilfælde foretager med hensyn til begrænsningen i den tid, hvori man kan få forbigående hjælp, kommer til at ramme noget i stil med 25.000–30.000 familier med børn.